Rol van de huisarts bij de mondgezondheid en aanpak van de frequente mondklachten

Haio: VANVINCKENROYE Marie , KUL
Promotor:
Praktijkopleider: GOVERS Katty

Context: Huisartsen komen frequent in contact met tandheelkundige problemen en andere mondklachten. Duidelijke cijfers over hoe frequent elke mondpathologie in de huisartsenpraktijk in België voorkomt zijn spijtig genoeg niet gekend. Er bestaan geen overzichtelijke richtlijnen over mondklachten binnen de huisartsenpraktijk. Naast een curatieve rol hebben huisartsen als eerste lijn gezondheidsmedewerkers ook een belangrijke preventieve taak. Ze hebben een grote rol in het stimuleren van een gezonde levensstijl en van een (mond-)gezonde voeding en in de detectie van schadelijke factoren. Ze kunnen ook het belang van jaarlijkse tandartsbezoeken uitleggen en de patiënt daaraan herinneren.

Onderzoeksvraag: Met deze paper wordt getracht een overzicht te maken van de meest frequente mondklachten waarmee patiënten naar de huisarts stappen en van de mogelijke manieren om ze (indien mogelijk) te voorkomen en te behandelen.

Methode: Deze paper werd uitgewerkt op basis van een wetenschappelijke literatuurstudie. Er werden eerst guidelines gezocht op TripDatabase. Als Meshtermen werden 'mouth care', 'mouth anatomy', 'dental problem', 'dentistry general medicine' en 'dental care' gebruikt. Er konden geen guidelines worden gevonden over de aanpak van mondzorg binnen de huisartsenpraktijk. Er werd geprobeerd een overzicht samen te stellen van de aandachtspunten van een goede mondhygiëne, van de belangrijkste problemen die in de huisartsgeneeskunde voorkomen en van de aanpak ervan. Daarna werd er specifiek gezocht naar informatie over deze punten op TripDatabase en op Pubmed.

Resultaten: Huisartsen kunnen als eerste lijn gezondheidsmedewerkers een belangrijke rol spelen in de primaire preventie van mondproblemen. Ze kunnen patiënten inlichten over het belang van goede mondhygiëne. Ook kunnen schadelijke factoren vroegtijdig gedetecteerd en aangepakt worden en kan het belang van een jaarlijks tandartsbezoek benadrukt worden. Ze kunnen mondproblemen vroegtijdig opsporen en een deel ervan ook behandelen. Bij complexe pathologiëen, bijzondere aandachtsgroepen, systeemziekten en polyfarmacie staan huisartsen centraal om een optimale zorg voor de patiënt te kunnen organiseren en om met de verschillende gezondheidsmedewerkers, waaronder tandartsen zo nodig medische informatie te delen.

Conclusie: Huisartsen kunnen als eerste lijn gezondheidsmedewerkers een brede rol vervullen zowel in de primaire als secundaire preventie van mondproblemen. Ze kunnen het belang van een goede mondhygiëne benadrukken en patiënten helpen om schadelijke factoren te detecteren en vroegtijdig uit te schakelen. Naast een belangrijke preventieve taak hebben huisartsen een belangrijke rol in de vroegtijdige detectie van mondproblemen en de eerste aanpak of behandeling ervan. Deze literatuurstudie kan een handige ondersteunende leidraad zijn om een overzicht te krijgen van bovenvernoemde factoren en problemen. Naar de toekomst toe is er zeker een plaats in de ontwikkeling van online leermodules en van richtlijnen over mondzorg specifiek gericht naar huisartsen.